

RODIČEŤM A DĚSTEM ZAČEALA Ā KOLA

PĀjtek, 07 zĀĀ™Ā- 2018

EĀjtĀ Ā¾e jĀj tohle uĀ¾ mĀjm za sebou... ZajĀ-mavĀ© je, Ā¾e stejnĀ Ā jako vzpomĀ-nky na mĀ© studijnĀ- zĀĀ¾itky, tak vzlĀ©ta studovĀjnĀ- mĀ½ch dĀtĀ-, se tĀ½kajĀ- pouze prĀ-serĀ... Jinak se to opravdu nazvat nedĀj. AĀ¾ si nĀkdy Ā™Ā-kĀjm to s nĀmi tĀ™emi dopadlo tak, jak to dopadlo (tedy docela fajn a Ā°spĀĀjnĀ), je tĀ©mĀĀ™ neuvĀĀ™itelnĀ©... Ā¾e jsem i naĀji kantoĀ™i...

Āeditel jednĀ© stĀ™ednĀ- Ākoly mĀl velkĀ© problĀ©my s dospĀ-vajĀ-cĀ-mi sleĀnami, kterĀ½m se zalĀ-bilo pouĀ¾Ā-vĀjnĀ- rtĀnky. KdyĀ¾ si ji na dĀjmskĀ½ch toaletĀjch patlaly na rty, vĀ¾dy potom zanechĀjvaly obtisky na zrcadle. KdyĀ¾ uĀ¾ se situace stĀjvala neutrĀ¾itelnou, Ā™editel se rozhodl razantnĀ Ā zakroĀit. Zavolal si vĀjechny dotĀnĀ© sleĀny a odvedl je na toalety. Tam uĀ¾ Āekal ĀjkolnĀ-k. Āeditel dĀ-vkĀjm vysvĀtlil, Ā¾e si asi neuvĀdomujĀ-, kolik prĀjce ĀjkolnĀ-kovi dĀj kaĀ¾dĀ½ veĀer zrcadla umĀ½t. Poprosil jej, aby sleĀnĀjm svoji namĀjhovou prĀjci pĀ™edvedl. Ā kolnĀ-k vytĀjhl ze skĀ™Ā-nĀ Ā dlouhĀ© koĀjtĀ, namoĀil jej v nejbliĀ¾ĀĀj zĀjchodovĀ© mĀ-se a zaĀal pucovat zrcadlo. Od toho dne se uĀ¾ Ā¾ĀjdnĀ½ obtisk na zrcadle neobjevil.

Do profesorova kabinetu pĀ™iĀjla na konci Ā°Ā™ednĀ-ch hodin mladĀj sleĀna. Usedne naproti nĀmu do Ā¾idle, poodrhne si vlasy a povĀ-dĀj:

"UdĀlala bych cokoliv, abych tu zkouĀjku zĀ-skala."

Pak si upravĀ- vĀ½stĀ™ih, naklonĀ- se vĀ-c k profesorovi, hluboce se mu podĀ-vĀj do oĀĀ- a Ā™Ā-kĀj:

"MyslĀ-m tĀ-m, Ā¾e bych udĀlala Ā°plnĀ cokoliv."

Profesor jĀ- oplatĀ- hlubokĀ½ pohled a Ā™Ā-kĀj:
"Cokoliv?"

"Cokoliv," odpovĀ- sleĀna.

Kantor zaĀjeptĀj: "A nemohla byste se to nauĀit?"

"SlyĀjela jsem, Ā¾e VĀĀj syn studuje na univerzitĀ.
Co z nĀho bude, aĀ¾ skonĀĀ-?" ptĀj se znĀjmĀj panĀ- NovĀjkovĀ©.

"ObĀjvĀjm se, Ā¾e dĀchodce."

Milenci v noci po milovÃ¡nÃ¡:-

Ona: "MÃ¡jÃ¡ mÃ¡ rÃ¡jd?"

On: "Ano, mÃ¡jm."

Ona: "UdÃ¡lÃ¡jÃ¡ nÃ¡co pro mÃ¡?"

On: "VÃ¡jechno na svÃ¡tÃ¡."

Ona: "NevyvolÃ¡vej mÃ¡ zÃ¡tra z matiky."

V mateÅ™skÃ¡ch Å¡kolce:

â€ŽJak dÃ¡lÃ¡j pejsek, HonzÃ¡ku?â€œ

â€ŽHaf.â€œ

â€ŽMaÅ™enka, jak dÃ¡lÃ¡j koÅ¡iÅ¡ka?â€œ

â€ŽMÃ¡u.â€œ

â€ŽJiÅ™Ã¡ku, jak dÃ¡lÃ¡j Å¡abiÅ¡ka?â€œ

â€ŽKvÃ¡k.â€œ

â€ŽTomÃ¡ji, jak dÃ¡lÃ¡j myÅ¡?â€œ

â€ŽKlik, panÃ¡- uÅ¡itelko.â€œ

V hodinÃ¡ch matematiky se ptÃ¡ panÃ¡- uÅ¡itelka PepÃ¡Å¡ka, kolik je dvÃ¡ bez dvou.

PepÃ¡Å¡ek pÃ¡emÃ½lÃ¡-, pÃ¡emÃ½lÃ¡-, ale nemÃ¡e na to pÃ¡ijÃ¡t. PanÃ¡- uÅ¡itelka si vÃ¡jak vÃ¡jmla, Å¾e mÃ¡j v taÅ¡ice dvÃ¡ jablÃ¡Å¡ka, a tak mu pomÃ¡hÃ¡j: â€ŽKolik jablÃ¡Å¡ek mÃ¡jÃ¡ dnes k svaÃ¡inÃ¡?â€œ

â€ŽProsÃ¡m, dvÃ¡.â€œ

â€ŽNo, a kdyÅ¾ je obÃ¡ snÃ¡Å¡, co ti zbude?â€œ

â€ŽProsÃ¡m, chleba s mÃ¡jsem.â€œ

Tak dÃ¡ti, dnes se budeme fotit. PÃ¡knÃ¡ se na fotce usmÃ¡vejte, to bude takovÃ¡ pamÃ¡tka. A kdyÅ¾ za dvacet rokÃ¡ vezmete tu fotku do rukou, podÃ¡vÃ¡jte se na ni a Å™eknete, tak toto je Petr, ten je dnes chemik a toto je AnÃ¡a, ta mÃ¡j uÅ¾ Å¡est dÃ¡tÃ¡- a pÃ¡knou rodinku.

A ze zadní lavice se ozve: "A toto byla na je učitelka a ta je už 3/4 dnes mrtv!"

Přijde student priv ke zkoukim, posadí se a zkoušející-mu polož 3/4 otázku: "Tak nim třeba vysvětlete, co je to podvod."

"Podvod je, když m teď necháte propadnout."

Profesor vyletí: "Cože?!"

"No ano, podvod je přeci, kdy zneuijete nevědomosti druhého k tomu, abyste ho poškodil."

Profesor biologie v první ročníku gymnázia vyvolá studentku.

ŽTak, slečno Polkov,te nim, kterst lidského těla dokie jestkrit zvětšit svůj objem a za jakých okolností?"

Polkov vstane aekne: "Pane profesore, je mi z vaší- nevkusn otázky velmi, velmi, velmi trapn a vzhledem k mému věku si budu na takovto otázky stěžovat!"

Nato si cel rud sedla.

Profesor pokýval hlavou a vyvolal Vrinovou.

ŽOn- zornička ve tmě, pane profesore," odpověděla Vrinov.

ŽSprvn,"ekl profesor a otočil se zpátky na Polkovou, "a všim, slečno, musím sdělit těmi podstatn věci. Za prvé, neumíte itku, za druh, myslíte na zvlitn- věci a za třetí-, budete v budoucnu velmi, velmi, velmi zklamána."

Vekoln- jdeln si přisedl student k profesorovi a tenk: "Prase si nezaslou 3/4-, aby sedělo s labut."

Student se zvedl s odpovd: "Tak j letim."

Em samozejm pana profesora namchl a ten se rozhodl,že mu d zabrat u zkoušek. Bohužel pro něj, student na vje odpověděl bezchybn.

Proto mu dvj posledn otázku: "Kdybyste si mohl vybrat ze dvou pytl a v jednom bylo zlato, ve druhm rozum, kter byste si vybral?"

Student po chvliekne,že by si vzal ten se zlatem.

Profesor vtzoslavn: "No vidíte, a já bych si vybral ten s tím rozumem."

Student nevhj: "Vždyť jo, kad si vybere to, co mu chybí."

Profesor uÁ¾ je tak vyto•enÁ½, Á¾e na studentÁv test napÁ-Áje BLBEC a poÁjle ho pryÁ•.

Student odchÁizÁ-, aniÁ¾ by se podÁ-val na hodnocenÁ- a za chvÁ-li se vrÁjtÁ- s otÁzkou:

"Pane profesore, Vy jste se mi tu sice podepsal, ale nenapsal jste tu Á¾Ádnou znÁjmkou..."

PÁ™ijde cizokrajnÁ½ student v Praze za svÁ½m uÁ•itelem Á•eÁjtiny s dotazem:

"NerozumÁ-m, co to je Ájimsisi? Ve slovnÁ-ku to taky nenÁ-..."

UÁ•itel na to:

"Á imsisí, to je esisisisÁjim!"